

Un ball d'Azzedine Ounahi cap a l'eternitat

Montilivi es rendeix al talent del mitjapunta marroquí, que va tornar a liderar l'aspecte ofensiu d'un Girona que engresca

El jugador diferencial del Girona 2025-26 és Azzedine Ounahi, que contra l'Athletic va ser el far ofensiu de l'equip que Michel reclamava tenir. El madrileny verbalitzava fa uns dies que als seus homes els faltava generar una sensació veritable de perill quan enfilen la porteria contrària. El que no va dir és que pesa, i molt, el fet de disposar, o no, d'Ounahi, perquè és ell, i només ell, l'autèntic cervell en aquesta faceta. Després de tres estonetes (i quines estonetes) contra l'Alabès, en què va repartir una assistència de ciència-ficció a Tsygankov en l'1-2 provisional, contra el Celta, en què no va empatar perquè Radu li va treure dues ocasions, i el Llevant, on va estar més discret, contra l'Athletic va tornar a ser Ounahi i deu més. El marroquí no era titular des del desembre, en la victòria a Sant Sebastià en què ell va contribuir, com no podia ser de cap altra manera, a propiciar el canvi de tendència: d'un equip ofegat que vivia en descens i amb l'amenaça real de despenjar-se, a un conjunt que, encara que sigui de manera provisional, té la zona vermella a nou punts. Qui l'ha vist i qui el veu, al Girona. El marroquí va ser un corcó per a la defensa de l'Athletic, que no va saber com aturar-lo. En el primer temps, ja va ser l'autor, només començar, del canvi de joc que va donar origen al gol d'Hugo Rincón. També en els primers 45 minuts va inventar-se dues assistències d'aquelles que només veuen els genis, cap a Tsygankov i Joel Roca, que haurien pogut provocar el segon. El mateix Ounahi, amb un parell de xuts a la segona part, va ser qui va refredar una mica el setge que tenia l'equip d'Ernesto Valverde cap a la porteria de Gazzaniga, fonamental salvant l'empat en diverses ocasions. Perquè Montilivi respirés tranquil·lament, ja a les acaballes, va iniciar un contraatac en què va assistir Echeverri, que no va definir, li va tornar de tisora i l'ex del Marsella, anticipant-se al seu contrari, va enviar la pilota a la xarxa. Llavors va ser quan l'estadi sencer va posar-se dempeus per donar-li les gràcies i dir-li adéu i fins a la pròxima, perquè Michel va substituir-lo en els últims instants. Va ser el retorn més que merescut d'una afició que aquesta temporada ha patit moltíssim i que s'aferra al talent d'Ounahi per continuar un any més a la Primera Divisió. L'argentí Claudio Echeverri va estrenar-se com a golejador del Girona en la darrera jugada, després de rematar amb l'ànima una assistència de Tsygankov, que ahir va tornar a mostrar un gran nivell, perquè també va ser l'assistent en el gol de Rincón. El Diablito hauria pogut marcar un pèl abans, en l'esmentada jugada que acabaria amb el gol d'Ounahi, però el futbolista cedit pel City va fer un mal control i no va poder superar Unai Simón. L'entrega i la perseverança d'Echeverri van tenir premi en forma de gol, després de caure d'un onze en el qual havia entrat contra el Llevant, a causa de l'absència de Bryan Gil. Ahir, el golejador al Ciutat de València, Joel Roca, va ser l'aposta. Confirmava Michel en la prèvia que desconeixia l'actualitat de Ter Stegen, a qui feia moltes jornades que no es veia, i que es recupera de la seva lesió a Barcelona. Ahir, però, va aparèixer per fer suport als seus companys en aquesta segona part de la temporada, i va seguir el partit des de la llotja. L'alemany va acabar aplaudint l'actuació d'un Gazzaniga que va deixar la porteria a zero una altra vegada. Com són les coses.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/03/15/ball-d-azzedine-ounahi-cap-127962289.html>